

i Dag, fordi han fremkom med en besynderlig Fremstilling, idet han sagde, at han vilde gaa til Finansregnskabet for 1895—1896, det var netop det Regnskab, som hvilede paa, hvad de moderate og Højre havde vedtaget. Men det burde det ærede Medlem i alt Fald vide, at det er ikke Tilfældet. Det bliver kun paa de moderate og Højre, for saa vidt angaar Finansloven, men Tillægsbevillingsloven blev vedtaget af det nuværende Flertal, og det er Tillægsbevillingsloven, som det gælder om, fordi alle de Tal og Bevillinger, med hvilke det ærede Medlem skal sammenligne, ere aholdte paa Tillægsbevillingen Aaret i Forvejen. Selv om han vil holde de store Summer ude, der ere anvendte til Forterne, vil han endda opdage, at Tillægsbevillingen for 1895—1896 er langt lavere end den for Aaret i Forvejen. Det viser jo netop, at det ærede Medlem ikke har Ret i sin Betragtning, naar han skal gribe til saa ynkelige Midler, naar han skal stable noget op, der kan tage sig nogenlunde ud. Jeg har ikke yderligere hertil at føje. Dermed skal jeg slutte.

**Marineministeren (Jøhnke):** Jeg skal indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger, hvad jeg formoder, ikke vil være det høje Ting ukært. — Det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Ole Olsen) anbefalede varmt et fremsendt Andragende fra den lille Ø Vejrs om at faa telefonisk Forbindelse med Omverdenen. At dømme efter de Grunde, hvorpaa det ærede Medlem støttede sin Anmodning — en Anmodning, der blev henvendt baade til Ministeren for offentlige Arbejder og til Marineministeren — kan jeg godt forstaa, at et saadant Ønske kan komme frem. Den højtærede Minister for offentlige Arbejder oplyste imidlertid i Gaarsdagens Aftenmøde, at et saadant Anlæg vilde medføre en Bekostning af ca. 20,000 Kr., og dertil kommer den aarlige Drift og Vedligeholdelse. Da Marineministeriet ikke for sit Vedkommende kan tillægge Sagen en Betydning, der staar i Forhold til Udgiften, saa beklager jeg ikke at være i Stand til at kunne udøve nogen Pression paa den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Jeg frygter for, at dette Andragende vil komme til at lide samme Skæbne som andre Andragender, der tidligere ere komne frem fra denne lille Ø.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (M. Olsen), det ærede

Medlem fra Nyboder. Det ærede Medlem omtalte Forholdet med Underofficerernes Huslejebetaling. Hvis jeg har opfattet hans Udvikling rigtig — der foreligger jo endnu ikke noget trykt —, konkluderede den i, at enkelte betale 120 Kr. aarlig og miste Kvartergodtgørelsen, hvilket bliver tilsammen 264 Kr., medens andre betale 120 Kr. Jeg forstaaer ikke det ærede Medlems Mening og skal derfor i Korthed referere, hvorledes Forholdet er. I § 8 i Loven af 15. Februar 1902 om ændrede Lønningsbestemmelser ved Søværnet bestemmes bl. a.: „at der tilstaaes Underofficerer af 1ste Klasse og ligestillede, for saa vidt der ikke tildeles dem Kvarter i natura, følgende Kvartergodtgørelse aarlig: Underofficerer af 1ste og 2den Grad samt ældste Klasse af 3die Grad 144 Kr., yngste Lønningsklasse af 3die Grad 96 Kr.“ Da Lovens Bestemmelser skulde føres ud i Praksis, tog Ministeriet det Udgangspunkt, at Underofficererne være pligtige til at modtage Bolig i Nyboder, naar en saadan tildeltes dem, og at Kvartergodtgørelse derfor kun gaves dem, som ikke bleve tildelte Bolig. Som Følge heraf blev Kvartergodtgørelse straks tildelt de Underofficerer, som boede uden for Nyboder, hvorimod de, som boede i Nyboder, ingen Kvartergodtgørelse fik. Som den første forsøgsvisse Ordning til Løsning af Spørgsmaal, der fremkom ved Underofficerers Flytning fra Nyboder, traf Ministeriet den Bestemmelse, at naar en Underofficer fraflyttede sin Bolig i Nyboder, uden at dennes Beskaffenhed eller Familiens Størrelse eller lignende Aarsag gav berettiget Grund til Fraflytningen, mistede han Retten til Kvartergodtgørelse. Da denne Ordning havde virket i nogen Tid, viste der sig forskellige Ulemper ved den, og jeg traf derfor den Bestemmelse, at dersom en Underofficer flyttede fra Nyboder, mistede han ikke derved Kravet paa Kvartergodtgørelse; den blev ogsaa udbetalt til alle de Underofficerer, som allerede vare fraflyttede.

Begrebet: „Kvartergodtgørelse“ maa efter min Opfattelse betegne en Erstatning for det Tab, der lides ved ikke at faa Kvarter tildelt, og det er dette Tab, som i Loven er sat til henholdsvis 144 og 96 Kr., altsaa til 12 Kr. og 8 Kr. om Maaneden. Ved Fastsættelsen af disse Beløb er man gaaet ud fra, at en Underofficer, der har Ret til dobbelt Bolig i Nyboder, for hvilken han svarer en Leje af 10 Kr. om Maanedes, maa for en tilsvarende Lejlighed i Byen betale 22 Kr., medens den, der har Ret til enkelt Bolig i Nyboder for en